

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Fadila Kardovića, predsjednika vijeća, Ivane Durković i Muzafera Hadžajlića, članova vijeća, uz učešće samostalne referentkinje Danijele Dedić, kao zapisničarke, rješavajući upravni spor po tužbi tužbi tužioca NVO Institut alternativa – Podgorica, protiv tužene Agencije za sprječavanje korupcije – Podgorica, radi poništaja odluke broj UPI 02-01-24/20-2018 od 17.02.2020. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 29.06.2022. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se odluka Agencije za sprječavanje korupcije br.UPI 02-01-24/20-2018 od 17.02.2020. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom utvrđeno je da Zoran Jelić, član senata Državne revizorske institucije, kao javni funkcioner nije prekršio odredbe člana 7, 11, 12 i 24 Zakona o sprječavanju korupcije, koje se odnose na podatke i članstvo u Privrednom društvu „ET KOM” DOO – Podgorica, jer su osnivači istoimenog privrednog društva donijeli Osluku o pokretanju postupka dobrovoljne likvidacije društva „ET KOM“ D.O.O. Podgorica od 01.06.2003. godine u skladu sa tada važećim zakonskim propisima, kao i da Zoran Jelić obavljajući funkciju člana Senata Državne revizorske institucije nije prekršio odredbe člana 9 i 14 Zakona o sprječavanju korupcije pružajući stručne – konsultantske usluge u pravnom licu – Banci (sa kojom je imenovani javni funkcioner uspostavio poslovnu saradnju), jer organ vlasti Državna revizorska institucija nije odlučivala o pravima i obavezama tog pravnog lica.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost rješenja tužene. U bitnom, navodi da tužena nije u skladu sa primjedbama iz presude Upravnog suda Crne Gore U.br. 3141/18 dala pojašnjenje kako se stručne usluge koje je javni funkcioner pružio u Prvoj banci mogu dovesti u vezu sa djelatnostima iz člana 9 Zakona o sprječavanju korupcije, odnosno o kojoj vrsti djelatnosti iz navedenog člana je riječ. Ukazuje da nadležnosti Odbora za

reviziju iz člana 39 Zakona o bankama, na koji se poziva tužena, jasno ukazuju da se radi o profesionalnoj djelatnosti. Smatra da ne stoji tumačenje tužene da javni funkcioner može biti član organa koji imaju drugačiji naziv od naziva koji su upotrijebljeni u Zakonu, jer karakter organa ne određuje naziv, već sadržaj poslova koje formalno i de facto ima u nadležnosti. Ističe da je za ocjenu zakonitosti članstva u Odboru za reviziju važnije utvrđenje karaktera predmetnog angažmana kao profesionalne djelatnosti, te da je nejasno kako tužena zaključuje da predmetni posao nije bio posao upravljanja niti vršenja nadzora, kao ni obavljanje profesionalne djelatnosti, te da je javni funkcioner poslove obavljao ne radi obezbjeđenja sredstava za egzistencij, niti kao lice u radnom odnosu niti sa određenim mjestom rada i radnim vremenom, već uzgred i to u okviru sjednica odbora za reviziju održavanih jednom mjesečno neposredno ili elektronski, budući da se u odluci i na spisku dokaza ne navodi ugovor ili bilo koji drugi dokument po osnovu kojeg je Zoran Jelić bio angažovan u Odboru za reviziju Prve Banke Crne Gore. Zaključuje da se imajući u vidu opseg i nadležnosti Odbora za reviziju, kao i nakandu koju članovi primaju, koju je primao i Zoran Jelić, radi o profesionalnoj djelatnosti koju je isti obavljao suprotno članu 35 Zakona o Državnoj revizorskoj instituciji. Dodaje da je drugi najveći vlasnik Prve banke preduzeće Elektroprivreda Crne Gore, akcionarsko društvo u većinskom državnom vlasništvu, te da je očigledan sukob interesa između javnog funkcionera i člana Senata DRI Zorana Jelića i subjekta revizije preduzećca u državnom vlasništvu EPCG. Predlaže da sud tužbu usvoji i poništi osporenu odluku.

U odgovoru na tužbu tužena je u bitnom istakla da u cjelosti ostaje pri svojoj odluci i da u cjelosti osporava tužbeni zahtjev, navodeći da punomoćnik tužioca u tužbi zamjenom teza prikazuje sasvim drugačije činjenično stanje od stvarnog.

Zainteresovano lice Zoran Jelić u odgovoru na tužbu u bitnom ističe da tužilac nije aktivno legitimisan za pokretanje upravnog spora u predmetnoj upravnoj stvari, jer osporenom odlukom nije povrijeđeno neko njegovo pravo ili pravni interes. Predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocjene navoda tužbe i odgovora na tužbu, sud je našao da je ista osnovana.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je Agencija za sprječavanje korupcije, u izvršenju presude Upravnog suda Crne Gore U.br. 3141/18 od 23.01.2020. godine, donijela Odluku br. UPI 02-01-24/20-2018 od 17.02.2020. godine, kojom je utvrdila da Zoran Jelić, član Senata Državne revizorske institucije, kao javni funkcioner nije prekršio odredbe člana 7, 11, 12 i 24 Zakona o sprječavanju korupcije, koje se odnose na podatke i članstvo u Privrednom društvu „ET KOM” DOO – Podgorica, jer su osnivači istoimenog privrednog društva donijeli Odluku o pokretanju postupka dobrovoljne likvidacije društva „ET KOM“ D.O.O. Podgorica od 01.06.2003. godine u skladu sa tada važećim zakonskim propisima, kao i da Zoran Jelić obavljajući funkciju člana Senata Državne revizorske institucije nije prekršio odredbe člana 9 i 14 Zakona o sprječavanju korupcije pružajući stručne – konsultantske usluge u pravnom licu – Banci (sa kojom je imenovani javni funkcioner uspostavio poslovnu saradnju), jer organ vlasti Državna revizorska institucija nije odlučivala o pravima i obavezama tog pravnog lica.

Ocjenujući zakonitost osporenog rješenja, ovaj sud nalazi da su u postupku donošenja rješenja, upravni organi počinili povredu pravila upravnog postupka iz člana 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku ("Sl.list CG", br. 56/14, 20/15, 40/16, 37/17),

prema kojoj obrazloženje rješenja sadrži utvrđeno činjenično stanje, materijalne propise i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na rješenje kakvo je dato u dispozitivu. Dakle, valjano obrazloženje rješenja predstavlja neophodnu zakonsku pretpostavku za provjeru činjeničnog utvrđenja i propisa putem kojih je upravna stvar riješena, a što je standard prakse Evropskog suda kod ocjene povrede člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Nejasno je kako tužena utvrđuje da Zoran Jelić, član Senata Državne revizorske institucije, kao javni funkcioner nije prekršio odredbe člana 7, 11, 12 i 24 Zakona o sprječavanju korupcije, koje se odnose na podatke i članstvo u Privrednom društvu „ET KOM” DOO – Podgorica, jer su osnivači istoimenog privrednog društva donijeli Odluku o pokretanju postupka doborovoljne likvidacije društva „ET KOM“ D.O.O. Podgorica od 01.06.2003. godine u skladu sa tada važećim zakonskim propisima. Naime, iz obrazloženja odluke proizilazi da je Zoran Jelić u toku 2017 godine obavljao funkciju poslanika u Skupštini Crne Gore, te da počev od 06.03.2017. godine obavlja funkciju člana Državne revizorske organizacije, a da je privredno društvo „ET KOM“ d.o.o. Podgorica (u kojem je jedan od osnivača) registrovano 18.11.2002. godine i da je u CRPS-u na dan 22.03.2018. godine likvidirano. Dakle, navedeno jasno ukazuje da je postojala obaveza Zorana Jelića, da shodno članu 24 Zakona o sprječavanju korupcije, u izvještaju o imovini i prihodima prijavi tuženoj podatke o statusu osnivača u privrednom društvu „ET KOM“ d.o.o. Podgorica, udjelu u predmetnom privrednom društvu i prihodima koje ostvaruje po tom osnovu. Nasuprot stavu tužene, po nalaženju suda za ocjenu da li je imenovani prekršio odredbe Zakona o spreječavanju korupcije, potpuno je irelevantna Odluka o pokretanju postupka doborovoljne likvidacije društva „ET KOM“ D.O.O. Podgorica od 01.06.2003. godine i Zahtjev Direkciji javnih prihoda Podgorice br.1/15930 od 27.08.2003. godine, jer je privredno društvo bilo upisano u CRPS do 22.03.2018. godine.

Dalje, tužena je utvrdila da da Zoran Jelić obavljajući funkciju člana Senata Držane revizorske institucije nije prekršio odredbe člana 9 i 14 Zakona o sprječavanju korupcije pružajući stručne – konsultantske usluge u pravnom licu – Banci (sa kojom je imenovani javni funkcioner uspostavio poslovnu saradnju), jer organ vlasti Državna revizorska institucija nije odlučivala o pravima i obavezama tog pravnog lica.

Iz obrazloženja osporene odluke proizilazi da je Zoran Jelićistovremeno sa javnom funkcijom člana Senata DRI u periodu dužem od 9 mjeseci (od 17 marta do 28 decembra 2017 godine) bio angžovan kod poslovne banke Prva banka Crne Gore , kao član Odbora za reviziju, po kom osnovu je primao naknadu u mjesečnom iznosu od 650 eura, od čega je ukupno prihodovao 5.850,00 eura. Po nalaženju ovog suda za ocjenu zakonitosti članstva u Odboru za reviziju bilo je neophodno utvrditi karakter predmetnog angažmana, što tuženi nije utvrđivao, budući da u spisima predmeta nema dokaza, ugovora ili drugog akta, po osnovu kojeg je Zoran Jelić bio angažovan u Odboru za reviziju Prve Banke Crne Gore. Samim tim je nejasno kako tužena zaključuje da predmetni posao nije bio posao upravljanja niti vršenja nadzora, kao ni obavljanje profesionalne djelatnosti, te da je javni funkcioner poslove obavljao ne radi obezbjeđenja sredstava za egzistenciju, niti kao lice u radnom odnosu niti sa određenim mjestom rada i radnim vremenom, već uzgred i to u okviru sjednica odbora za reviziju održavanih jednom mjesečno neposredno ili elektronski. Pored navedenog, nejasno je kako tužena zaključuje da je imenovani u odboru za reviziju pružao stručne usluge, u

skladu sa članom 9 Zakona o sprječavanju korupcije, bez pojašnjenja kako se ove usluge mogu dovesti u vezu sa djelatnostima iz tog člana, kojim je u stavu prvom propisano da Javni funkcioner može da se bavi naučnom, nastavnom, kulturnom, umjetničkom i sportskom djelatnošću i da stiče prihode od autorskih, patentnih i sličnih prava, intelektualne i industrijske svojine, ako zakonom nije drukčije propisano.

Sud je cijenio kao neosnovan navod iz odgovora na tužbu zainteresovanog lica da tužilac nema aktivnu legitimaciju odnosno da osporenom odlukom nije povrijeđeno neko njegovo pravo ili pravni interes. Pravni interes tužioca za podnošenje tužbe proizilazi iz ciljeva i djelatnosti navedene nevladine organizacije. Naime, NVO Institut Alternativa je nezavisni, nestranački i neprofitni istraživački centar sa licencom Ministarstva nauke za naučnu djelatnost u oblasti društvenih nauka, koji se bavi analizom javnih politika u pet stručnih programskih oblasti: javna uprava, odgovorne javne finansije, parlamentarni program, bezbjednost i odbrana i socijalna politika, a čiji se angažman u ovim oblastima sastoji u ukazivanju na probleme, otvaranju pitanja od javnog interesa, praćenju sprovođenja reformi i davanju konkretnih preporuka za unapređenje.

Iz navedenih razloga, Sud je tužbu uvažio i osporeno rješenje poništio, imajući u vidu da su počinjene povrede pravila postupka, koje su mogle uticati na odluku u ovoj upravnoj stvari.

Tuženi organ će u ponovnom postupku, vodeći računa o razlozima iz ove presude, saglasno odredbi člana 56 stav 2 Zakona o upravnom sporu („Sl. list CG“, br. 54/16), donijeti novo, zakonito rješenje.

Iz iznijetih razloga, i člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, riješeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 29.06.2022. godine

Zapisničarka
Danjela Dedić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Fadil Kardović, s.r.

